

Merja Pohjankoski, varapuheenjohtaja

SUOMEN- LAHDEN MERIVALTAUS- ALUE

NORD STREAM –meriputkisuunnitelmaa ajetaan esteistä piittaamatta eteenpäin käyttäen poliittista ja energiapolitiittista painostusta. On luonnollista, että niin Venäjä kuin muutkin maat pyrkivät ajamaan omaa etuaan. Nord Streamissa kyse on kuitenkin niin vakavasta Suomenlahden rantavaltioiden oikeuksista, ettei päätöksiä voida tehdä pelkästään Venäjän ja Saksan etujen näkökulmasta.

Onko kyse heikosta tilannetajusta vai poliittisesta kyvyttömyydestä, kun Suomen valtionjohto tarkastelee Nord Stream –hanketta edelleenkin vain ympäristökysymyksenä? Kuitenkin yhä useampi poliitikko tunnustaa, että se on myös turvallisuus-, maanpuolustus- ja taloudellinen kysymys. Miksi niitä aiheita ei uskalleta tuoda esille?

Kaasuputki kulkee Kannaksella suomalaisten maiden läpi. Kuitenkaan suomalaisten kiinteistönomistajien kanssa ei asiasta ole neuvoteltu. Milloin neuvotellaan? Milloin virallinen Suomi ryhtyy ajamaan kansalaistensa oikeuksien turvaamista?

Sangen merkittävän, täysin vaietun kysymyksen, muodostaa Suomenlahdella elokuussa 2008 toteutettu merivaltaus, josta käytetään nimeä Suomenlahden merivaltausalue. Nord Streamin

puolelta on todettu, ettei se vaikuta asiaan, putki vedetään suunnitelman mukaisesti.

Ehkä asiassa ei kannattaisi olla niin ylimielinen. Kaivosvaltaus on tehty Suomen kaivoslain mukaisesti ja tämä laki on tunnetusti vahva. On hyvä ottaa huomioon, että Suomessa lähdetään siltä perustalta, että lakeja noudatetaan, vaikka ne olisivat valtiojohdon käsitysten vastaisia. Esim. presidentin ”ukaasilla” ei ohiteta kaivoslakia.

Asianajaja Kari Silvennoinen kertoo, että hänen päämiehensä ei hyväksy Nord Streamin vetämistä kaivosvaltauksen lävitse. Merivaltaajalla on hyvin selkeä ajallinen prioriteetti Nord Streamin jättämään hakemukseen verrattuna.

Asianajaja toteaa, että hänen päämiehensä on huhtikuun 2009 alussa jättänyt TEM:lle (Työ- ja elinkeinoministeriö) pyydytetyt lisätiedot, mm. tutkimussuunnitelman. Lisätiedoissa todetaan, ettei valtausalueella ole rajanaapureita sanan tavanomaisessa merkityksessä.

Lisätiedoissa on otettu kantaa Suomen taloushyöhykkeeseen ja sen vaikutuksiin. Kaivoslain mukaan valtausta ei voida yleensä tehdä rajavyöhykkeellä, mutta merirajalla ei ole samanlaista rajavyöhykettä kuin maarajalla.

Valtausalue sijaitsee suoraan 25. pituuspiiriä

pitkin Sitin-merimerkistä etelään päin Viron rajalle saakka. Silvennoinen kertoo, että Viron puolella tullaan tätä 50 metrin levyistä valtauskaistaa jatkamaan rannikolle saakka.

Mitä Nord Stream voi tässä tilanteessa tehdä? Se mahdollisesti aloittaa putken rakennustyöt ja samalla painostaa Suomen valtioneuvostoa, ettei se hyväksyisi merivaltausta. Venäjän suuntaan poliittisesti heikkotahtoista valtioneuvostolla voi kiusaus tällaiseen olla melkoinen – eihän se näe kuin ympäristöongelmia.

Merivaltauksen tekijällä on mahdollisuus valittaa päätöksestä, jos valtioneuvosto vastoin kaivoslakia päättäisi hylätä hakemuksen. Tämä voi osaltaan pitkittää asiaa melkoisesti. Venäjän presidentin, pääministerin tai hallituksen päätöksellä putkea ei voida rakentaa merivaltauksen läpi, ellei valtauksen tekijä siihen suostu.

Eiköhän Nord Streamin olisi viisainta harkita asia kokonaan uudelleen ja selvittää maaputken linjaus, jonka kustannukset ovat tietävästi 20 – 30 % luokkaa meriputken hinnasta. Pohjoismaat ovat luotettavia yhteistyökumppaneita. Suojelihan Suomi jopa Leningradia viime sotien aikana päättäessään olla hyökkäämättä sinne – painostuksesta huolimatta.

Pekka Virkki, hallituksen jäsen, Karelia Klubi ry

SUOMALAISTEN HERÄÄMINEN ETENEE

OLEN SAANUT MONISSA JÄRJESTÖISSÄ, toimielimisissä ja yksityisissä keskusteluissa nähdä selkeämmin suomalaisten asennemuutoksen kuin useat, jotka eivät yhtä aktiivisesti toimi kannattamiansa asioiden puolesta.

Asennemuutos koskee sitä vaikenemisen kulttuuria, kanonisaatiota, jota Suomessa on harjoitettu monen tahon toimesta ja julkisen vallan hyväksymänä aina sotasyllisyysoikeudenkäynneistä nykyaikaan.

Kanonisaation vahvimpina ylläpitäjinä ovat olleet poliittiset organisaatiot. Tällaiset asiat ovat varmasti vaikuttaneet kansalaisjärjestöjen haluun nostaa esille muun muassa sotasyllisyysskysymys. Toinen seikka on sisäpoliittinen tilanne, joka tällaisesta on poliittisten päättäjien keskuudessa syntynyt.

Kun tällaisia asioita nostaa esille, poliitikko tai muu sosiaalisessa hierarkiassa korkealla oleva henkilö voi kokea tekevänsä yhteiskunnallisen itsemurhan. On selvää, että vaikka ei itse olisi kanonisaatiosta ”hyötyvien” joukossa, on epäedullista esittää asiaan oma näkemyksensä, jos se poikkeaa vallitsevasta näkemyksestä.

Tilanne on kuitenkin muuttumassa. Asennemuutokseen on vaikuttanut yksinkertaisesti se, että tosiasioita ei voida loputtomiin vaieta ja kieltää. Kansa, joka ei tunnusta historiaansa, ei voi omata tervettä suhdetta tulevaisuuteensa.

Suomessa useita historian osa-alueita on joko vääristelty tai ne on kielletty kokonaan tai

vähätelty pois päiviltä. Nuori polvi ei kuitenkaan enää usko sokeasti siihen, mitä valtamedia kirjoittaa esimerkiksi Karjalan kysymyksestä tai sotasyllisyydestä.

Suomettuneisuudesta heräämisen ”airuina” ovat toimineet virolaispohjaiset kirjailijanaiset Sofi Oksanen, Iivi Anna Masso ja Imbi Paju. He ovat tuoneet neuvostohallinnon hirveydet esille ja saaneet kansalaiset ajattelemaan, minkä puolesta ja mitä vastaan vuosina 1939-45 todella taisteltiin.

Karjalan palauttamisen vastustamiseen liittyvät argumentit ovat useimmiten yhtä absurdeja kuin sotasyllisyyteen liittyvät poliittiset jargonlauseetkin. Myös se, miten neuvostosymboloja ja niiden käyttöä puolustellaan, ei enää uppoa nykynuorisoon.

Politiikassa on nousemassa uusi polvi, joka tosin ei ole suomettumisesta täysin vapaa, mutta tunnustaa tosiasiat tosiasioina, ja on valmis toimimaan kiihkottomasti ajamiensa asioiden puolesta. Kun oikeus ja objektiivisuus on jonkin vääntämisen puolella, on keskustelua mahdollista vaieta loputtomiin.

Tässä on syy, miksi asenneilmasto muuttuu ja suomalaisten herääminen poliittisesta liturgiasta etenee. Tämä avaa meille aivan uudet mahdollisuudet keskustella niin Karjalasta kuin sotasyllisyydestäkin. Se antaa samalla pohjaa yhteiskunnan kokonaisvaltaiselle kehittämis- ja uudistamistyölle.

"Suomettuneisuudesta heräämisen "airuina" ovat toimineet kirjailijanaiset Sofi Oksanen, Iivi Anna Masso ja Imbi Paju".
- Pekka Virkki

Päivikki Tiilikka, klubikauppias:

KEVÄÄN KUULUMISIA

ENSIMMÄISET TUNNELMAT Karjalan matkoista tältä keväältä on kaupassamme kuultu. Tiet Karjalassa ovat entistä huonommassa kunnossa ja keskinopeus muilla kuin pääteillä on enää 20 km tunnissa. Paikalliset eivät moisilla nopeuksilla jaksa madella ja niinpä onnettomuuksia sattuu paljon. Muistomerkkejä ja kukkia on tämän tästä tien varsilla kolareissa menehtyneiden muistoksi aseteltuina.

Viipurin kaduilla on ammottavia kuoppia ja paikalliset väistelevät niitä milloin milläkin kaistalla poukkoillen.

Viipuri on kuitenkin turisteille nykyään paljon miellyttävämpi paikka kuin takavuosina. Kaupustelijat ja taskuvarkaajat on lähes tyystin karkotettu ja korkeatasoisia ravintoloita ja rauhallisia hotelleja on useita. Lisäksi Viipuriin pääsee nyt risteilylle ilman viisumia. Valkovuokot kukkivat ja käet kukkuvat

Kannaksella kuten ennenkin.

Arkeologi Hannu Takala on ryhmineen ehtinyt jo tänä keväänä tehdä viikon kaivaus- ja tutkimusmatkan Laatokan Karjalaan tuloksena useita löytyneitä kivikautisia asuinpaikkoja. Kaivaukset jatkuvat myöhemmin kesällä Kirvussa.

Tämän kevään kuuma puheenaihe valtakunnallisestikin on ollut Soviet Story -filmi. Tänään kuulin ensimmäiset venäläiset kommentit filmistä. Pietarilainen asiakas osasi tulla sitä meiltä etsimään ja aiheesta syntyi mielenkiintoinen keskustelu. Totesin että jotkut tahot Venäjällä ja Suomessakin ovat sitä mieltä, että sisältö ei ole aito.

Pietarilainen asiakkaani oli ehdottoman varma, että sisältö on ehdottomasti tot-

ta ja että filmissä olevat arkistofilmit aitoja. Asiakkaani oli kovin pessimistinen Venäjän myönteisen kehityksen suhteen historian totuudenmukaisessa tutkimisessa ja muussakin edistyksessä.

Herra totesi että kehityksen kulku joka on ollut vallitseva aina Pietari Suuren ajoista, on jo venäläisillä geeneissä! Olkaamme kuitenkin tällä puolella rajaa optimistisempia! Taitavat olla kuitenkin vahvemmat voimat jotka asioita lopulta ohjailevat ja maailman järjestystä säätelevät.

Nähdään Karelia Klubi Kaupassa Lappeenrannassa ja Soviet Storyn esitystilaisuuksissa ja monissa muissakin tapahtumissa eri puolilla Suomea!

Hyvää kesää kaikille!